

Revista genètico-prosàpica, militant i numerada

La Comarca Legítima

Estirp = Uinatge = Nissaga = Dinastia
Olot · Bergà · Vic Afiliat a la quarta carlinada

4art. Trimestre 1990 Any 4 n.º 4 150 ptes. Exemplar n.º 00579

Independència

Els resultats de l'enquesta confirmant que la majoria dels catalans volen la independència no ens ha de sorprendre. Ser independents vol dir que la legitimitat de la nostra nació no és sotmesa a una altra legitimitat ben diferent: l'espanyola. Això comporta tenir un govern legítim que governi i regni (molt allunyat del model borbònic madrileny en què el rei regna però no governa).

Els catalans han comprès la necessitat de tenir absoluta confiança i que només els nostres governants (els de Barcelona) tenei el dret absolut de fer i desfer, tot sigui pel nostre bé, sense que siguin sotmesos a cap tipus de control. Ells són els qui han de decidir si declarem la guerra a l'Irak o no, quina serà la nostra moneda, si entrarem o sortirem del Mercat Comú i de l'OTAN, si ens convertirem en paradís fiscal de primera o de segona, de les condicions que han de complir els estrangers per poder residir aquí, de com ha de ser la nostra acreditació personal, dels impostos que hem de pagar.

Els mal anomenats exemples de corrupció -que no són altra cosa que manifestacions del dret que tenen els governats a un tractament especial, en compensació pel seu sacrifici- podran institucionalitzar-se adequadament sense traves d'uns tribunals aliens a nosaltres.

Podem dir després de pocs anys, que tenim govern amb destí i voluntat de legitimitat: "Qui no està amb mi està contra Catalunya", però a aquest govern li falta el poble adequat. El poble degudament convençut pel seu Govern ha contestat amb un sí majoritari la voluntat de ser una nació.

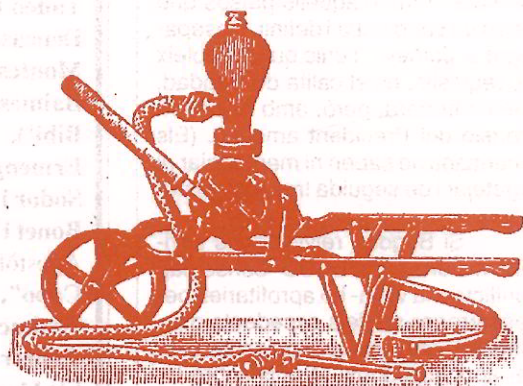
En aquests temps de canvi, d'aparent esfondrament de les concepcions socialistes, el poble necessita urgentment una idea, un motor que el distregui de la quotidianitat. Necessita una cosa en la qual creure, per la qual lluitar i morir. Què millor que recordar-los que tots viuen a la mateixa terra, com els seus avantpassats, que aquesta terra només és d'ells i que deuen obediència i pleitesia a un sol senyor, el del territori?

Els altres han d'obeir els seus governants i els governats entre ells ja s'entendran, discutiran "inter pares" i s'aconsellaran mútuament com cal tenir ocupat el poble, perquè es creguin que s'ho passen bé i que són uns afortunats per ser el que són. Fins que no arribem a ser una nació independent la cosa pot durar molt temps.

La Comarca Carlina

EL
REI
LEGÍTIM

LAVATIVA-92 LEGÍTIMA

Esos oh Fabio, ay dolor!, que ves ahora
gentuza vieja, postrada y decadente,
fueron atletas de complexión potente;
que, no obstante, cagaron a deshora.

Todos juntos la cagaron con largueza
y sin vergüenza, sigilo o disimulo.
¿Fué quizá pernicioso para el culo
cagar poco, en silencio y con justeza?

Tiempos remotos, sin purgas y con IVAs,
grandes Olimpos hundidos en barbarie
por no aventarse la gente el culo al aire
y empitonarse certeras lavativas.

MORALEJAS

Los deportistas que no son decadentes
se enjabonan los culos y los dientes.

Los que no siguen tan sanas directrices
ni tan siquiera se limpian las narices.

A los que nadan en balsas de meados
el oro olímpico les hace acelerados.

Los que hacen cross, cuando esquilman
[los rastros]